

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัย และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ปีที่ 1 รายวิชาเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

โดย

นางสาวดวงกมล คำสอาด

วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี

สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างก่อสร้าง ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยเทคนิคพบุรี โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรง โดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชาทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียน และการเรียนมากขึ้น มี ความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสายทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลารู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยุฉบับนี้ ได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากคุณครูผู้สอนในระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรีทุกท่าน ขอขอบคุณท่านเจ้าของ เอกสาร บทความ ทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆ ตลอดจน ความช่วยเหลือในการค้นคว้าเอกสารอ้างอิง พร้อมทั้งนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี

นางสาวดวงกมล คำสอาด

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.1 ความสำคัญของการศึกษา	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 สมมุติฐานการวิจัย	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	2
1.5 ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ	2
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
บทที่ 2 เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการจัดทำงานวิจัย	4
2.2 เจตคติ	9
2.3 องค์ประกอบของเจตคติ	11
2.4 การเกิดเจตคติ	11
2.5 ลักษณะของเจตคติ	13
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	15
3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย	15
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	16
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	16
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	17
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล	17

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	21
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	23
5.1 ความมุ่งหมาย	23
5.2 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง	23
5.3 เครื่องที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	23
5.4 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	23
5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	23
5.6 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	24
5.7 ข้อเสนอแนะ	25
บรรณานุกรม	26

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆมาเกื้อหนุนกันซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกาย และจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากกล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเองจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติเพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัย จึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิตเพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรควินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดี จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้วการพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐานในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นคุณครูสอนนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนพบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียนขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัยจึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อันเอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหา โดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้นักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเองซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง ให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่

1.2.2 การเรียนดีขึ้นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของนักเรียนทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

1.4 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1.4.1 ประชากร

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี ที่ลงทะเบียนในรายวิชา เขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 13 คน

1.4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อนตนเองได้แก่ วินัยในตนเองความรับผิดชอบแรงจูงใจในการเรียน

1.4.2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

1.5 ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 นักศึกษามีพฤติกรรมดีขึ้นระหว่างการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชา เขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์

1.5.2 นักศึกษามีพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ดีมากขึ้น

1.5.3 เพื่อใช้เป็นแนวทางให้ผู้สอนได้ดำเนินการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนในหัวข้ออื่นๆต่อไป

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ความมีวินัยในตนเอง หมายถึง การประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบและไม่ทำผิดต่อกฎระเบียบในการเป็นนักเรียน

1.6.2 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นของนักเรียนที่จะงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และตั้งใจเรียนอย่างเต็มความสามารถ

1.6.3 แรงจูงใจในการเรียน หมายถึง การแสดงพฤติกรรมเมื่อถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้า เช่น คำชมเชย การให้รางวัล ฯลฯ แล้วสามารถประพฤติตนได้บรรลุเป้าหมายโดยการเรียนรู้ของแต่ละคน

บทที่ 2

เอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการจัดทำงานวิจัย มีดังนี้

2.1.1 จิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยาการศึกษาเป็นบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาการสร้างหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล นักศึกษาและครูจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานทางจิตวิทยาการศึกษาเพื่อจะได้เข้าใจพฤติกรรมของผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนถึงปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการเรียน

ความสำคัญของวัตถุประสงค์ของการศึกษาและบทเรียน นักจิตวิทยาการศึกษาได้เน้นความสำคัญของความชัดเจนของการระบุวัตถุประสงค์ของการศึกษาบทเรียนตลอดจนถึงหน่วยการเรียนรู้ นักการศึกษา และครูจะต้องมีความรู้เพราะจะช่วยให้เข้าใจเอกลักษณ์ของผู้เรียนในวัยต่างๆเนื่องจากวัตถุประสงค์จะเป็นตัวกำหนดการจัดการเรียนการสอน ทฤษฎีพัฒนาการ และทฤษฎีบุคลิกภาพ เป็นเรื่องที่โดยเฉพาะวัยอนุบาล วัยเด็ก และวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่กำลังศึกษาในโรงเรียน ความแตกต่างระหว่างบุคคลและกลุ่ม นอกจากมีความเข้าใจพัฒนาการของเด็กวัยต่างๆแล้วนักการศึกษา และครูจะต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และกลุ่มทางด้านระดับเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ เพศ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งนักจิตวิทยา ได้คิดวิธีการวิจัยที่จะช่วยชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นตัวแปรที่สำคัญในการเลือกวิธีสอน และในการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมทฤษฎีการเรียนรู้ของนักจิตวิทยาที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนรู้ นอกจากจะสนใจว่าทฤษฎีการเรียนรู้จะช่วยนักเรียนให้เรียนรู้และจดจำอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไรแล้ว องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวของผู้เรียน เช่น แรงจูงใจว่ามีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้หรือไม่ ความรู้เหล่านี้ก็มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน ทฤษฎีการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษา นักจิตวิทยาการศึกษาได้เป็นผู้นำในการบุกเบิกตั้งทฤษฎีการสอนซึ่งมีความสำคัญและมีประโยชน์เท่าเทียมกับทฤษฎีการเรียนรู้ พัฒนาการยังสนใจในการช่วยนักการศึกษาและครูเกี่ยวกับการเรียนการสอน สำหรับเทคโนโลยีในการสอนที่จะช่วยครูได้มากก็คือ คอมพิวเตอร์ช่วยการสอน หลักการสอนและวิธีสอน นักจิตวิทยาการศึกษาได้เสนอหลักการสอน และวิธีการ สอนตามทฤษฎีทางจิตวิทยาที่แต่ละท่านยึดถือ เช่น หลักการสอน และวิธีสอนตามทัศนะนักจิตวิทยาพฤติกรรม

นิยม ปัญญานิยม และมนุษยนิยม หลักการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับเรื่องให้นักการศึกษา และครูทราบว่า การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ หรือผู้เรียนได้ สัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์เฉพาะของแต่ละวิชาหรือหน่วยเรียนหรือไม่ เพราะถ้าผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลสูงก็จะเป็นผลสะท้อนว่าโปรแกรมการศึกษามีประสิทธิภาพและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียนเพื่อเอื้อการเรียนรู้ และช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน ความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษาต่ออาชีพครูมีความสำคัญในเรื่องต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้รู้รู้จักลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ครูต้องสอนโดยทราบหลักพัฒนาการทั้งทางร่างกายสติปัญญา อารมณ์ สังคม และบุคลิกภาพเป็นส่วนรวม
2. ช่วยให้ผู้รู้มีความเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพบางประการของนักเรียน เช่น อัตมโนทัศน์ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไรและเรียนรู้ถึงบทบาทของครูในการที่ช่วยนักเรียนให้มีอัตมโนทัศน์ที่ดีและถูกต้องได้อย่างไร
3. ช่วยครูให้มีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อจะได้ช่วยนักเรียนเป็นรายบุคคลให้พัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล
4. ช่วยให้ผู้รู้รู้จักสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เหมาะสมแก่วัยและขั้นพัฒนาการของนักเรียน เพื่อจูงใจให้นักเรียนมีความสนใจและความที่อยากจะเรียนรู้
5. ช่วยให้ผู้รู้ทราบถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเช่นแรงจูงใจอัตมโนทัศน์และการตั้งความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน
6. ช่วยครูในการเตรียมการสอนวางแผนการเรียน เพื่อทำให้การสอนมีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้นักเรียนทุกคนเรียนตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงหัวข้อต่อไปนี้
 - 6.1 ช่วยครูเลือกวัตถุประสงค์ของบทเรียน โดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยและความแตกต่างระหว่าง บุคคลของนักเรียนที่จะต้องสอนและสามารถที่จะเขียนวัตถุประสงค์ ให้นักเรียนเข้าใจว่า สิ่งคาดหวังให้นักเรียน รู้มีอะไรบ้าง โดยถือว่าวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนทราบ เมื่อจบบทเรียนแล้วนักเรียน สามารถทำอะไรได้บ้าง
 - 6.2 ช่วยครูในการเลือกหลักการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงลักษณะนิสัยของนักเรียน และวิชาที่สอน และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
 - 6.3 ช่วยครูในการประเมินไม่เพียงแต่เฉพาะเวลาครูได้สอนจนจบบทเรียนเท่านั้นแต่ใช้ประเมิน ความพร้อมของนักเรียนก่อนสอน ในระหว่างที่ทำการสอน เพื่อทราบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าหรือมีปัญหา ในการเรียนรู้อะไรบ้าง

7. ช่วยครูให้ทราบหลักการและทฤษฎีของการเรียนรู้ที่นัก ได้พิสูจน์แล้วว่าได้ผลดี เช่น การเรียนจากการสังเกตหรือการเลียนแบบ

8. ช่วยครูให้ทราบถึงหลักการสอนและวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งพฤติกรรมของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีอะไรบ้าง เช่น การใช้คำถาม การให้แรงเสริม และการทำตนเป็นต้นแบบ

9. ช่วยครูให้ทราบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีไม่ได้เป็นเพราะระดับเขาวนปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่มีองค์ประกอบอื่นๆ เช่น แรงจูงใจ ทักษะหรืออึดทนโน้ทนของนักเรียนและความคาดหวังของครูที่มีต่อ นักเรียน

10. ช่วยครูในการปกครองชั้นและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน ครูและนักเรียนมีความรักและไว้วางใจซึ่งกันและกันนักเรียนต่างก็ช่วยเหลือกันและกันทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียนอยากมาโรงเรียน

เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาการทั้งทางด้านเขาวนปัญญาและ ทางบุคลิกภาพเพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาให้มีคุณภาพ มี มาตรฐานความเป็นเลิศ ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้ง ครูและ นักศึกษาผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

2.1.2 พัฒนาการจิตวิทยาการศึกษา

จิตวิทยา เป็นศาสตร์ที่มีคนสนใจมาตั้งแต่สมัยกรีกโบราณก่อนคริสต์กาล มีนักปรัชญาชื่อ พลาโต (Plato 427 – 347 ก่อนคริสต์กาล) อริสโตเติล (Aristotle 384 - 322 ก่อนคริสต์กาล) ได้กล่าวถึงธรรมชาติ และพฤติกรรมของมนุษย์ในเชิงปรัชญามากกว่าแนวคิดทางวิทยาศาสตร์ การศึกษาในยุคนั้นเป็นแบบเก้าอี้โต๊ะ กลมหรือเรียกว่า Arm Chair Method เรียกจิตวิทยาในยุคนั้นว่าจิตวิทยายุคเก่าเพราะนักจิตวิทยานั่งศึกษาอยู่ กับโต๊ะทำงาน โดยใช้ความคิดเห็นของตนเองเพียงอย่างเดียวไม่มีการทดลอง ไม่มีการวิเคราะห์ใด ๆ ทั้งสิ้น ต่อมาอริสโตเติลได้สนใจจิตวิทยาได้ทำการศึกษาและได้เขียนตำราเล่มแรกของโลกเป็นตำราที่ว่าด้วยเรื่อง วิญญาณชื่อ De Anima แปลว่า ชีวิต เขากล่าวว่า วิญญาณเป็นต้นเหตุให้คนต้องการเรียนจิตวิทยา คนใน สมัยโบราณจึงศึกษาจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับวิญญาณ โดยมีความเชื่อว่าวิญญาณจะสิงอยู่ในร่างกายของมนุษย์ขณะมีชีวิตอยู่ เมื่อคนสิ้นชีวิตก็หมายถึงร่างกายปราศจากวิญญาณ และวิญญาณออกจากร่างล่องลอยไปชั่วระยะ หนึ่งแล้วอาจจะกลับสู่ร่างกายคืนอีกได้ และเมื่อนั้นคน ๆ นั้นก็จะฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก ชาวกรีกจึงมีการคิดค้นๆ วิธีการป้องกันศพไม่ให้เน่าเปื่อยที่เรียกว่า มัมมี่ เพื่อ

คอยการกลับมาของวิญญาณ ต่อมาประมาณศตวรรษที่ 11 - 12 ได้เกิดลัทธิความจริง (Realism) เป็นลัทธิที่เชื่อสภาพความเป็นจริงของสิ่งต่าง ๆ และลัทธิความคิด รวบยอด (Conceptualism) ที่กล่าวถึงความคิดที่เกิดหลังจากได้วิเคราะห์พิจารณาสิ่งต่าง ๆ ถัดมาแล้ว จาก ลัทธิทั้งสองนี้เองทำให้ผู้คนมีความคิดมากขึ้นมีการคิด วิเคราะห์ ไตร่ตรอง จึงเป็นเหตุให้ผู้คนเริ่มหันมาสนใจ ในทางวิทยาศาสตร์ และจึงเริ่มมาสนใจในเรื่องจิตวิทยาในเชิงวิทยาศาสตร์มากขึ้น ในขณะเดียวกันก็ยังสนใจ ศึกษาเรื่องจิตมากขึ้นด้วย รวมทั้งให้ความสนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องจิตสำนึก (Conscious) อันได้แก่ การมี สมาธิ การมีสติสัมปชัญญะ และเชื่อว่าจะเป็นมนุษย์ได้จะต้องประกอบไปด้วย ร่างกายกับจิตใจ จึงมีคำพูดติดปากว่า “A Sound mind is in a sound body” จิตที่ผ่องใสอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์ ความสนใจเรื่องจิตจึงมีมากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้ยังเชื่อว่า จิต แบ่งสามารถเป็นส่วนๆ ได้แก่ ความคิด (Idea) จินตนาการ (Imagine) ความจำ (Memory) การรับรู้ (Concept) ส่วนที่สำคัญที่สุดเรียกว่า Faculty of will เป็นส่วนหนึ่งของจิตที่สามารถสั่งการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของร่างกายต่อมา Norman L. Mumm มีความสนใจเรื่องจิต เขากล่าวว่า จิตวิทยา คือ การศึกษาเรื่องจิต ในปี ค.ศ. 1590 คำว่า Psychology จึงเป็นที่รู้จักและสนใจของคนทั่วไปจอห์น ลอค (John Locke ค.ศ. 1632 - 1704) ได้ชื่อว่าเป็น บิดาจิตวิทยาแผนใหม่ เขาเชื่อว่า ความรู้สึกตัว (Conscious) และสิ่งแวดล้อมเป็นตัวที่มีอิทธิพลต่อจิตวิธีการศึกษาทางจิตวิทยาการศึกษาทางจิตวิทยาใช้หลาย ๆ วิธีการมาผสมผสานและทำการ วิเคราะห์บนสมมุติฐาน นักจิตวิทยาจะใช้วิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เช่น การตรวจสอบตนเอง การสังเกต การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี การสัมภาษณ์ การทดสอบ ดังจะอธิบายเรียงตามลำดับต่อไปนี้

1. การตรวจสอบตนเอง (Introspection) หมายถึง วิธีการให้บุคคลสำรวจ ตรวจสอบตนเองด้วยการย้อนทบทวนการกระทำและความรู้สึกนึกคิดของตนเองในอดีต ที่ผ่านมา แล้วบอกความรู้สึกออกมา โดย การอธิบายถึงสาเหตุและผลของการกระทำในเรื่องต่าง ๆ เช่น ต้องการทราบว่าทำไมเด็กนักเรียนคนหนึ่งจึง ชอบพูดปดเสมอ ๆ ก็ให้เล่าเหตุหรือเหตุการณ์ในอดีต ที่เป็นสาเหตุให้มีพฤติกรรมเช่นนั้นก็จะทำให้ทราบที่มา ของพฤติกรรมและได้แนวทางในการที่จะช่วยเหลือแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าวได้

การตรวจสอบตนเองจะได้รับข้อมูลตรงตามความเป็นจริงและเป็นประโยชน์ เพราะผู้รายงานที่มีประสบการณ์และอยู่ในเหตุการณ์นั้นจริง ๆ แต่หากผู้รายงานจดจำเหตุการณ์ได้แม่นยำ และมีความจริงใจ ในการรายงานอย่างซื่อสัตย์ไม่ปิดบังและบิดเบือนความจริงแต่หากผู้รายงานจำเหตุการณ์หรือเรื่องราวไม่ได้ หรือไม่ต้องการรายงานข้อมูลที่แท้จริงให้ทราบก็จะทำให้การตีความหมายของเรื่องราวต่างๆ หรือเหตุการณ์ผิดพลาดไม่ตรงตามข้อเท็จจริง

2. การสังเกต (Observation) หมายถึง การเฝ้าดูพฤติกรรมในสถานการณ์ที่เป็นจริง อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยไม่ให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว การสังเกตแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 การสังเกตอย่างมีแบบแผน (Formal Observation) หมายถึง การสังเกตที่มีการเตรียมการ ล่วงหน้า มีการวางแผน มีกำหนดเวลา สถานการณ์ สถานที่พฤติกรรมและบุคคลที่จะสังเกตไว้เรียบร้อยแล้ว ถึงเวลาที่นักจิตวิทยาวางแผนก็จะเริ่มทำการสังเกตพฤติกรรมตามที่กำหนดและผู้สังเกตพฤติกรรมจะจดพฤติกรรมทุกอย่างในช่วงเวลานั้นอย่างตรงไปตรงมา

2.2 การสังเกตอย่างไม่มีแบบแผน (Informal Observation) หมายถึง การสังเกตโดยไม่ต้องมีการเตรียมการล่วงหน้าหรือวางแผนล่วงหน้า แต่สังเกตตามความสะดวกของผู้สังเกตคือจะสังเกตช่วงเวลาใดก็ได้แล้วทำการจดบันทึกพฤติกรรมที่ตนเห็นอย่างตรงไปตรงมา การสังเกตช่วยให้ได้ข้อมูลละเอียดชัดเจนและตรงไปตรงมา เช่น การสังเกต อารมณ์ ความรู้สึกของบุคคลต่อสถานการณ์ต่าง ๆ จะทำให้เห็นพฤติกรรมได้ชัดเจนกว่าการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการอื่นๆ แต่การ สังเกตที่ดีมีคุณภาพมีส่วนประกอบหลายอย่าง เช่น ผู้สังเกตจะต้องมีใจเป็นกลางไม่อคติหรือลำเอียงอย่างหนึ่ง อย่างใด และสังเกตได้ทั่วถึงครอบคลุม สังเกตหลาย ๆ สถานการณ์หลาย ๆ หรือหลายๆ พฤติกรรม และใช้ เวลาในการสังเกตตลอดจนการจดบันทึกการสังเกตอย่างตรงไปตรงมาและแยกการบันทึกพฤติกรรมจากการ ตีความไม่ปะปนกัน ก็จะทำให้การสังเกตได้ข้อมูลตรงตามความเป็นจริงและนำมาใช้ประโยชน์ตามจุดมุ่งหมาย

3. การศึกษาบุคคลเป็นรายกรณี (Case Study) หมายถึง การศึกษารายละเอียดต่างๆ ที่สำคัญของบุคคล แต่ ต้องใช้เวลาศึกษาติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์พิจารณาตีความเพื่อให้ เข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรม หรือลักษณะพิเศษที่ผู้ศึกษาต้องการทราบ ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือแก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนส่งเสริมพฤติกรรมให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์ที่สำคัญของบุคคล แต่ต้องใช้เวลาติดต่อกัน เป็นระยะหนึ่ง แล้วรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์พิจารณาตีความเพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรม หรือ ลักษณะพิเศษที่ผู้ศึกษาต้องการทราบ ทั้งนี้ เพื่อจะได้หาทางช่วยเหลือแก้ไข ปรับปรุง ตลอดจนส่งเสริม พฤติกรรมให้เป็นไปในทางสร้างสรรค์

4. การสัมภาษณ์ (Interview) หมายถึง การสนทนากันระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป โดยมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งการสัมภาษณ์ก็มีหลายจุดมุ่งหมาย เช่น การสัมภาษณ์เพื่อความคุ้นเคย สัมภาษณ์เพื่อคัดเลือก บุคคลเข้าทำงานสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษา ตลอดจนสัมภาษณ์เพื่อการแนะแนวและให้คำปรึกษา เป็นต้น แต่ทั้งการสัมภาษณ์ก็เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงต่างๆเพื่อใช้ในการตัดสินใจ การสัมภาษณ์ที่ดี จำเป็นต้องมีการเตรียมการล่วงหน้า วางแผน กำหนดสถานที่ เวลาและเตรียม หัวข้อหรือคำถามในการสัมภาษณ์ และนอกจากนั้นในขณะที่สัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์ควรจะใช้เทคนิคอื่นๆ

5. การทดสอบ (Testing) หมายถึง การใช้เครื่องมือที่มีเกณฑ์ในการวัดลักษณะของพฤติกรรมใด พฤติกรรมหนึ่ง หรือหลาย ๆ พฤติกรรม โดยให้ผู้รับการทดสอบเป็นผู้ตอบสนองต่อแบบทดสอบซึ่งอาจเป็น แบบทดสอบภาษาและแบบปฏิบัติการหรือลงมือทำทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลนั้นตาม จุดมุ่งหมายที่ผู้ ทดสอบวางไว้แบบทดสอบที่นำมาใช้ในการทดสอบหาข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบ บุคลิกภาพ แบบทดสอบความสนใจ เป็นต้นการทดสอบก็มีสิ่งที่ควรคำนึงถึงเพื่อผลของข้อมูลที่ได้รับ ซึ่ง แบบทดสอบที่นำมาใช้ควรเป็น แบบทดสอบที่เชื่อถือได้เป็นมาตรฐาน ตลอดจนการแปลผลได้อย่างถูกต้อง เป็นต้น

6. การทดสอบ (Experiment) หมายถึง วิธีการรวบรวมข้อมูลที่เป็นระบบ มีขั้นตอนและเป็น วิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้ ตั้งปัญหา ตั้งสมมุติฐาน การรวบรวมข้อมูล สมมุติฐาน การแปลความหมายและรายงานผล ตลอดจนการนำผลที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือส่งเสริมการทดสอบ ต่อไป การทดลองจึงเป็นจึงเป็นการจัดสภาพการณ์ขึ้นมาเพื่อดูผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อศึกษา เปรียบเทียบ กลุ่มหรือสถานการณ์ คือ

กลุ่มทดลอง (Experiment Group) คือ กลุ่มที่ได้รับการจัดสภาพการณ์ทดลองเพื่อศึกษาผลที่ ปรากฏจากสภาพนั้นเช่นการสอนด้วยเทคนิคระดมพลังสมอง จะทำให้กลุ่มเกิดความคิดสร้างสรรค์

กลุ่มควบคุม (Control Group) คือ กลุ่มที่ไม่ได้รับการจัดสภาพการณ์ใดๆทุกอย่างถูก ควบคุมให้คงภาพ เดิม ใช้เพื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มทดลอง สิ่งที่ผู้ทดลองต้องการศึกษาเรียกว่า ตัวแปร ซึ่งมีตัว แปรอิสระ หรือตัวแปรต้น (Independent Variable) และตัวแปรตาม(Dependent Variable)

2.2 เจตคติ

2.2.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ หมายถึงอะไร ชัตติยา กรณสูต (2516:2) ให้ความหมายไว้ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่ง หนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่งในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นหรือการแสดงออกที่ เรียกว่า พฤติกรรม

สุชา จันทรเอม และ สุรางค์ จันทรเอม (2520:104) ให้ความหมายเจตคติ คือความรู้สึก หรือท่าที ของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึง พอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

สงวนศรี วิรัชชัย (2527:61) ให้ความหมายเจตคติ คือสภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิง ประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน ฯลฯ) ซึ่งทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

ชม ภูมิภาค (2516:64) ให้ความหมายเจตคติ คือวิถีทางที่บุคคลเกิดความรู้สึกต่อบางสิ่งบางอย่าง คำ จำกัดความเช่นนี้มีใช้จำกัดความเชิงวิชาการมานานักแต่หากเราจะพิจารณาโดยละเอียดแล้วเราก็พอจะมองเห็นความหมายของมันลึกซึ้งชัดเจนพอ ดู เมื่อพูดว่าคือความรู้สึกต่อสิ่งนั้นก็หมายความว่าเจตคตินั้นมีวัตถุ วัตถุที่เจ คติจะมุ่งตรงต่อนั้นจะเป็นอะไรก็ได้ อาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ สถานการณ์ นโยบาย หรืออื่น ๆ อาจจะเป็นได้ทั้งนามธรรมและรูปธรรม ดังนั้น วัตถุแห่งเจตคตินั้นอาจจะเป็นอะไรก็ได้ที่คนรับรู้หรือคิดถึงความรู้สึกเช่นนี้

อาจจะเป็นในด้านการจงใจหรืออารมณ์และเช่นเดียวกันแรงจงใจแบบอื่นๆคือได้จากพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น เจตคติต่อศาสนาหากเป็นเจตคติที่ดีเราจะเกิดความเคารพในวัดเราจะเกิดความรู้สึกว่าศาสนาหรือวัดนั้นจะเป็นสิ่ง จรรโลงความสงบสุข เรายินดีบริจาคทำบุญร่วมกับวัดเราจะพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่าเป็นความพร้อมที่จะถูก กระตุ้นด้วยวัตถุการกระทำต่างๆของคนนั้นมักถูกกำหนดด้วยเจตคติที่จะตัดสินใจว่าจะบริจาคเงินแก่วัดสักเท่าไคนั้นย่อมมีปัจจัยต่างๆเข้าเกี่ยวข้อง เช่น ขอบสมภาร รายได้ตนเองดีขึ้นเห็นความสำคัญของวัดเห็นว่าสิ่งที่จะต้องบูรณะมาก

“เจตคติ” คือ สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคลอันเป็น ผลทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิด เห็นรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็นหรือไม่เห็นด้วย เจตคติมี ๒ ประเภทคือ เจตคติทั่วไป เจตคติเฉพาะอย่าง

COLLINS (1970:68) ให้ความหมายเจตคติ คือการที่บุคคลตัดสินใจในสิ่งต่างๆว่าดี ไม่ดี เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ยอมรับได้-ยอมรับไม่ได้

ROKEACH (1970:10) ให้ความหมายเจตคติ คือการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อ สิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคล ในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

BELKIN และ HKYDELL (1979:13) ให้ความหมายเจตคติ คือ แนวโน้มที่บุคคลจะตอบสนองในทางที่เป็นความพอใจ ไม่พอใจ ต่อผู้คน เหตุการณ์ และสิ่งต่างๆอย่างสม่ำเสมอและคงที่ดังนั้นอาจสรุปความหมายของเจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ

2.3 องค์ประกอบของเจตคติ

องค์ประกอบของเจตคติที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. การรู้ (COGNITION) ประกอบด้วยความเชื่อของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ เช่น ทศนคติ ต่อ ลัทธิคอมมิวนิสต์ สิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้ ก็คือ จะประกอบด้วยความเชื่อที่ได้ประเมินค่าแล้วว่า น่าเชื่อถือ หรือไม่น่าเชื่อถือ ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึงความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิกิริยาตอบโต้อย่างไร ต่อเป้าหมาย ทศนคติจึงจะเหมาะสมที่สุด ดังนั้นการรู้และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

2. ความรู้สึก (FEELING) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ นั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้บุคคลเกิดความ ตีตึงยึดมั่น ซึ่งอาจกระตุ้นให้มีปฏิกิริยาตอบโต้ได้หากมีสิ่งที่ขัดกับความรู้สึกมากระทบสอดคล้อง

3. แนวโน้มพฤติกรรม (ACTION TENDENCY) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่ กับเจตคติ ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขาจะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือหรือ สนับสนุน เป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขาก็จะมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำลาย หรือ ทำร้าย เป้าหมายนั้นเช่นกัน

2.4 การเกิดเจตคติ และเจตคติเกิดจากอะไร

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดหากแต่อาจจะชอบหรือไม่ชอบ สิ่งใดต้องภายหลัง เมื่อตนเองได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้นๆแล้ว ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า เจตคติเกิดขึ้นจาก เรื่อง ต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การรวบรวมความคิดอันเกิดจากประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง
2. เกิดจากความรู้สึกที่ร่อยพินิจ
3. เกิดจากการเห็นตามคนอื่น

ชม ภูมิภาค (2516:66-67) ได้อธิบายเรื่องการเกิดเจตคติว่าเกิดจากการเรียนรู้และโดยมากก็เป็น การ เรียนรู้ทางสังคม(Social learning) ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดเจตคติจึงมีหลายประการเช่น

1. ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะมีลักษณะในรูปแบบที่ผู้ได้รับรู้สึกว่าได้รางวัลหรือถูกลงโทษ ประสบการณ์ที่ผู้รู้สึกเกิดความพึงพอใจย่อมจะทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่เป็นที่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี

2. การสอน การสอนนั้นอาจจะเป็นทั้งแบบที่เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผนก็ได้ซึ่งเราได้รับจากคนอื่น องค์การที่ทำหน้าที่สอนเรามีมากมายอาทิเช่น บ้าน วัด โรงเรียน สื่อมวลชนต่าง ๆ เรามักจะได้รับ เจตคติที่สังคมมีอยู่และนำมาขยายตามประสบการณ์ของเรา การสอนที่ไม่เป็นแบบแผนนั้นส่วนใหญ่เริ่มจาก ครอบครัวตั้งแต่เด็ก ดึก ๆ มาแล้ว พ่อแม่พี่น้องมักจะบอกเราว่าสิ่งนั้นไม่ดีสิ่งนี้ไม่ดีหรือใครควรทำอะไร ความสำคัญอย่างไร การสอนส่วนมากเป็นแบบยัดเยียดและมักได้ผลดีเสียด้วยในรูปแบบการปลูกฝังเจตคติ

3. ตัวอย่าง (Model) เจตคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบในสถานการณ์ต่าง ๆ เราเห็นคนอื่น ประพฤติ เราเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคนอื่นออกมาเป็นรูปของเจตคติถ้าเรายอมรับนับถือหรือเคารพ คนๆนั้นเราก็มักจะยอมรับความคิดของเขาตามที่เรารู้สึก เช่น เด็กชายแดงเห็นบิดาดูรายการกีฬาทางโทรทัศน์ประจำเขาก็จะแปลความหมายว่า กีฬานั้นเป็นเรื่องน่าสนใจและจะต้องดูหรือถ้าเขาเห็นพ่อแม่ รมัธยมวังต่อชุดรับแขกในบ้านมากกว่าของที่อยู่ในสนามหญ้าหลังบ้านเขาก็จะเกิดความรู้สึกว่าของในบ้านต้องระวังรักษาเป็นพิเศษ ซึ่งการเรียนรู้เช่นนี้พ่อแม่ไม่จำเป็นต้องพูดว่าอะไรเลย เด็กจะเฝ้าสังเกตการณ์ปฏิบัติของพ่อแม่ต่อบุคคลอื่นอย่างถี่ยิบ จะเรียนรู้ว่าใครควรคบใครควรนับถือ ใครไม่ควรนับถือ

4. ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบัน ปัจจัยทางสถาบันมีอยู่เป็นอันมากที่มีส่วนสร้างสนับสนุนเจตคติของเรา ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตนในวัด ในโบสถ์ การแต่งกายของคนในสถานการณ์ทางสังคมต่าง ๆ เป็นสิ่งให้แนวเจตคติของคนเราเป็นอันมาก

สภาวะที่มีผลต่อการก่อเกิดของเจตคตินั้นมีหลายอย่าง อาทิเช่น ประการแรก ขึ้นอยู่กับการที่เราคิดว่าเราเป็นพวกเดียวกัน (identification) เด็กที่ยอมรับว่าตนเองเป็นพวกเดียวกับพ่อแม่ย่อมจะรับเจตคติของ พ่อแม่ง่ายขึ้น หรือที่โรงเรียนหากเด็กถือว่าครูเป็นพวกเดียวกับตนเด็กย่อมจะรับความเชื่อถือหรือเจตคติของครู

ประการที่สอง ขึ้นอยู่กับว่า เจตคตินั้นคนอื่นเป็นจำนวนมากเชื่ออย่างนั้นหรือคิดอย่างนั้น (uniformity) การที่เราจะมีเจตคติเข้ากลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้นั้นอาจจะมีสาเหตุอื่นอีกเช่น โอกาส ที่จะได้รับเจตคติแตกต่างกันไปนั้นไม่มีประการหนึ่งอีกประการหนึ่งหากไม่เห็นด้วยกับส่วนใหญ่เราเกิดความรู้สึกว่าส่วนใหญ่ปฏิเสธเรา นอกจากนี้ประการที่สามการที่เรามีเจตคติตรงกับคนอื่นทำให้เราพูด

ติดต่อกับคนอื่น เข้าใจ เมื่อเราเจริญเติบโตจากเด็กเป็นผู้ใหญ่นั้นแน่ที่สุดที่เราจะพบความแตกต่างของเจตคติมากมาย ในบ้านนั้นนับว่าเป็นแหล่งเกิดเจตคติตรงกันที่สุด แต่พอมีเพื่อนฝูงเราจะเห็นว่าเจตคติของเพื่อนฝูงและของพ่อแม่ของเขาแตกต่างกันบ้าง ในโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับการศึกษาชั้นสูงเราจะพบความแตกต่างของเจตคติ มากมาย ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าเจตคติแรกๆที่เราได้รับนั้นค่อนข้างจะคงทนถาวร เจตคตินั้นจะสามารถนำไปใช้ กับสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายกัน เช่น คนที่มีพ่อดุขันเข้มงวดเขาจะเกิดความมั่งร้ายต่อพ่อ อาจจะคิดว่า ผู้บังคับบัญชานั้นดุขันเข้มงวดและเกิดความรู้สึกมั่งร้ายต่อผู้บังคับบัญชาก็ได้ หรือคนงานที่ไม่ชอบหัวหน้างาน อาจจะนำความไม่ชอบนั้นไปใช้ต่อบริษัทหรือเกลียดบริษัทไปด้วย

2.5 ลักษณะของเจตคติ

ทิตยา สุวรรณชน (2520:602-603) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติ 4 ประการ คือ

1. เจตคติ เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมโต้ตอบ (PREDISPOSITION TO RESPOND) ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะหรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง
2. เจตคติ จะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา (PERSISTENCE OVERTIME) แต่ไม่ได้หมายความว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง
3. เจตคติ เป็นตัวแปรหนึ่งนำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกโดยวาจา หรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง
4. เจตคติ มีคุณสมบัติของแรงจูงใจ ในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผล หรือเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

เจตคตินับว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อมและการจูงใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้ทำงานได้ผลทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการแสดงการกระทำออกมานั่นเอง

กล่าวโดยสรุป เจตคติ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับแรงจูงใจของบุคคล แสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น ถ้าทราบทัศนคติของบุคคลใดที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยปกติคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่

สอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่อย่างไรก็ดีเจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจจะมีลักษณะที่ค่อนข้างถาวรและคงทน ความรังเกียจที่เรียนรู้ในวัยเด็กอาจจะคงอยู่ต่อไปจนชั่วชีวิตเจตคติทางการเมือง ศาสนาและอื่น ๆ มักจะมีความคงทนเป็นอันมาก

สาเหตุที่ทำให้เจตคติบางอย่างมีความคงทนอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากเจตคตินั้นเป็นแนวทางปรับตัวได้อย่างพอเพียงคือตราบใดที่สถานการณ์นั้นยังสามารถจะใช้เจตคติเช่นนั้นในการปรับตัวอยู่เจตคตินั้น ก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากไม่สามารถที่จะใช้ได้เนื่องจาก สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วเจตคตินั้นก็มักจะเปลี่ยนแปลงไป เช่น ในสหรัฐอเมริกา คนส่วนใหญ่มักจะ คัดค้านการช่วยเหลือของรัฐบาลอย่างรุนแรง แต่พอเกิดเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงก็อาจจะรับความช่วยเหลือของรัฐบาลมากขึ้น

2. เหตุที่เจตคติไม่เปลี่ยนแปลงง่าย ๆ ก็เพราะว่าผู้ที่มีเจตคตินั้นจะไม่ยอมรับรู้สิ่งยกเว้นใด ๆ เหตุการณ์เช่นนี้เรียกว่า Selective perception เช่น คนที่เกลียดผิว เกิดความคิดว่าพวกยิวนี้ชั่วเหี้ยมเอารัดเอาเปรียบต่อมา มีผิวมาอยู่บ้านใกล้ ๆ ทั้ง ๆ ที่ผิวคนนั้นแสนจะดีเป็นกันเองให้ความช่วยเหลือเราดีเจตคติของเราเมื่ออยู่เดิมจะไม่ ๆ ยอมรับรู้ความดีของผิวเช่นนั้น ดังนั้นเจตคติจึงไม่เปลี่ยน

3. สาเหตุอีกอย่างหนึ่งคือ ความภักดีต่อหมู่กลุ่มที่เราเป็นสมาชิกคนเราไม่ยากได้ชื่อว่าทรยศต่อพวก ตัวอย่างเช่น หญิงสาวถูกอบรมมาในครอบครัวซึ่งเคร่ง ไม่ยอมให้เล่นการพนัน สูบบุหรี่ประการกระทำ เช่นนั้นครอบครัวถือว่าเป็นการกระทำมิไวยสยสรีที่ดี ที่จะพึงกระทำต่อมาแม้ว่าจะมีโอกาสที่จะกระทำได้แต่ไม่ทำเพราะเห็นว่าขัดต่อเจตคติของพ่อแม่ที่เคยสั่งสอนไว้

4. ความต้องการป้องกันตนเอง บุคคลที่ไม่ยอมเปลี่ยนเจตคติที่เขาเมื่ออยู่เดิมนั้นอาจเนื่องจากเหตุผล ว่าหากเขาเปลี่ยนแปลงแล้วจะทำให้คนอื่นเห็นว่าเขาอ่อนแอ เช่น คนขายของเสนอวิธีการขายใหญ่ให้หัวหน้าหัวหน้าเห็นว่าดีเหมือนกันแต่ไม่ยอมรับเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ทำให้คนอื่นเห็นหัวหน้าไม่มีความสามารถ

5. การได้รับการสนับสนุนจากสังคมนั้นคือการที่เราเชื่ออย่างนั้นมีเจตคติอยู่อย่างนั้นเรายังได้รับการสนับสนุนกับคนที่มีความเชื่ออย่างเดียวกับเราอยู่

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัย และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 ในรายวิชาเขียนแบบก่อสร้างด้วยคอมพิวเตอร์ แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามลำดับดังนี้

- 3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

3.1.1 ศึกษาหลักการทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบแบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและความรับผิดชอบ

3.1.2 กำหนดความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเองควรรับผิดชอบ

3.1.3 กำหนดวัตถุประสงค์

3.1.4. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง จำนวน 13 คน

3.1.5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎี แนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่าควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง จำนวน 13 คนที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

3.1.6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกตให้นักเรียน กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

3.1.7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.2 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จำนวน 13 คน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้าง

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกตแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกต และนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จำนวน 13 คน ได้ตอบแบบสอบถาม และเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปจากแบบสอบถาม แบบสังเกต วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ
จำนวนที่หา

$$\frac{\text{จำนวนที่หา}}{\text{จำนวนเต็ม}} \times 100$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ จำนวน 13 คนปรากฏว่าได้รับความร่วมมือจากนักเรียนเป็นอย่างดีจึงทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สามารถตอบสนองต่อตัวนักเรียนเอง ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรม การเรียนที่ดีขึ้นมีวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และการเรียนดีขึ้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการติดตามข้อมูลด้วยตัวเองโดย การสังเกตการ สัมภาษณ์ ให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม และมีการติดตามดูแลพฤติกรรม และการเรียนของนักเรียนอย่าง ใกล้ชิด ดังนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ จำนวน 13 คน โดย การสังเกตพฤติกรรมและ การเรียนของนักเรียนในช่วง 1 ชั่วโมง ขณะที่ทำการสอน และสอบถามจากครูแต่ละ วิชาที่ทำการสอน ซึ่งพบว่า มีนักเรียนที่มีปัญหาด้านพฤติกรรม การเรียน ขาดวินัย และความรับผิดชอบ เช่น ไม่ สนใจเรียน ไม่ส่งงาน ตามกำหนดเวลา บางครั้งไม่มาเรียน มีการจดบันทึก และติดตามนักเรียนเป็นรายกรณี โดยการว่ากล่าว ตักเตือน และมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและมีการให้นักเรียนตอบแบบสอบถาม สรุปได้ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 (ครั้งที่ 1)

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	76.74	13.96	9.30
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	69.77	25.58	4.65
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	72.09	18.60	9.31
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	58.14	25.58	16.28
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	74.42	16.28	9.30
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	41.86	44.19	13.95
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	46.51	46.51	6.98
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	44.19	51.16	4.65
9	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	41.89	46.57	11.54

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและความรับผิดชอบในห้องเรียน (ครั้งที่ 1)

สรุปได้ดังนี้

นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.74

นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.77

นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.14

นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.41

นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ที่นักเรียนที่ทำบางครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.19
 นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนที่ทำเป็นประจำและทำเป็นบางครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.51

นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.16

นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ นักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.57

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและได้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัย ความรับผิดชอบ และความสนใจการเรียน โดยให้นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคลพบุรี จำนวน 13 คน ตอบแบบสอบถามด้วยความจริง แล้วนำมาสรุปโดยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ผลการวิจัย (จากแบบสรุปผลการตอบแบบสอบถาม) และประกอบกับผลการเรียนของภาคเรียนที่ 2 ทำให้ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตนักเรียนที่มี พฤติกรรมในลักษณะดังกล่าวและมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ซึ่งผู้วิจัยจะทำการวิจัยเพื่อเป็น ปรับเปลี่ยนด้านพฤติกรรมให้นักเรียนในห้องเรียนมีวินัย และความรับผิดชอบตั้งใจเรียนจึงได้ดำเนินการ โดยให้แต่ละคนร่วมกันแสดงความคิดเห็น และร่วมกันสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ภายในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนการสอนโดยการวางเงื่อนไขกันภายในห้องเรียนสร้างแรงจูงใจ และสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นถึงผลของการไม่มีวินัยขาดความรับผิดชอบ และไม่ตั้งใจเรียน โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

ให้นักเรียนแต่ละคนเขียนคำมั่นสัญญา

- ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองร่วมกันดูแลพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองแจ้งพฤติกรรมของนักเรียนขณะอยู่บ้าน เมื่อนักเรียนขาดเรียนหรือมาสายให้ครูทราบและครูก็มีการติดตามนักเรียนร่วมกันในแต่ละวิชาขอความร่วมมือจากครูที่ทำการสอนทุกท่านให้ข้อมูลด้านพฤติกรรมของนักเรียนขณะเรียน

- ขอความร่วมมือกับเพื่อนภายในห้องเรียน โดยการจัดเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยครูจะคัดเลือกนักเรียนที่มีความรับผิดชอบ ตั้งใจเรียนและมีผลการเรียนค่อนข้างดี เป็นหัวหน้ากลุ่มเพื่อเป็นพี่เลี้ยงภายในกลุ่ม และให้นักเรียนที่เหลือเข้าร่วมกลุ่มกันเองตามความสมัครใจให้ครบจำนวนตามที่กำหนดหลังจากนั้นให้ แต่ละกลุ่มเขียนคำมั่นสัญญาร่วมกัน และร่วมกันวางแผนการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนที่ได้ การแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้ากลุ่มจะดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแต่ละด้านร่วมกันดูแลภายในกลุ่ม เช่น ดูแลเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดเรียน มาสาย การเรียน ฯลฯ นักเรียนจะเข้ากลุ่มร่วมกันทำงานและเป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำปรึกษาช่วยเหลือกรณีไม่เข้าใจบทเรียนอ่านหนังสือ และทำงานแต่ละวิชาได้สำเร็จ ผู้วิจัยได้

ติดตามดูแลและสังเกตนักเรียนเป็นระยะๆ และในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านพฤติกรรมและการเรียนหัวหน้ากลุ่มแต่ละกลุ่มจะรายงานครูและร่วมกันแก้ปัญหาทั้งด้านการมาเรียนถ้ามีนักเรียนขาดเรียนภายในกลุ่มจะแจ้งให้ครูทราบและมีการติดตามให้มาเรียนและชี้ให้นักเรียน ความสำคัญของการเรียน ต้องมีวินัย และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้ภายในห้องเรียน ดีขึ้น รู้จักเสียสละ มีความสามัคคีและช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในห้องเรียนมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เช่น ร่วมกันทำความสะอาดห้องเรียนนอกเหนือจากเวรทำความสะอาดประจำวันแล้ว แข่งขัน กีฬาภายในห้องเรียน นอกจากนี้มีการจัดให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมรักการอ่าน การรู้จักการออมโดยในแต่ละสัปดาห์จะมีการให้นักเรียนนำเงินที่เหลือมาฝากเงินกับธนาคารโรงเรียนทั้งนี้เพื่อเป็นฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและรู้จักประหยัดตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้วิจัยได้สังเกตพบว่า พฤติกรรมของนักเรียนภายในห้องหลังจากมีการแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มย่อยๆ แล้วให้เพื่อนคอยเป็นพี่เลี้ยงแนะนำเพื่อนไม่ว่าจะเป็นด้านพฤติกรรมและการเรียนทำให้มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมากขึ้น เมื่อนำนักเรียนมาร่วมกันทำกิจกรรมของวิทยาลัย พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม และเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้นขณะเข้าแถวก็มีความเป็นระเบียบและมีวินัยมากขึ้นตามลำดับ เมื่อแต่ละวิชาทำการสอบก็จะพบว่า นักเรียนจะเข้ากลุ่มร่วมกันอ่านหนังสือและมีการซักถามบทเรียนที่ไม่เข้าใจเพื่อนที่เข้าใจก็จะอธิบายให้กับเพื่อนที่ไม่เข้าใจบทเรียนทำให้ได้คะแนนดีขึ้นครูก็ให้คำชมเชยและให้กำลังใจนักเรียนเพื่อที่จะได้มีกำลังใจทำต่อไปรู้จักหน้าที่และมีความรับผิดชอบมากขึ้นทำให้นักเรียนเห็นความสำคัญของตัวเองสนใจเรียนมากขึ้นมีการซักถามเกี่ยวกับบทเรียนกับครูให้อธิบายให้เข้าใจโดยดูจากพฤติกรรมการเรียน การส่งงานตรงกำหนดเวลา และได้รับคำชมเชยจากครูแต่ละวิชาที่ทำการสอนโดยภาพรวมของนักเรียนในห้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน ตั้งใจเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันมากขึ้นมีน้ำใจ รู้จักเสียสละ มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมาเรียนให้มาทันเรียนหลังจากผู้วิจัยเห็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้นักเรียนเป็นผู้มีวินัยมีความรับผิดชอบต่อการเรียนและมีบรรยากาศภายในห้องเรียนดีขึ้น รู้จักมีการพูดคุยและร่วมกันประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ แต่ละคนโดยการสัมภาษณ์ และให้นักเรียนแต่ละคนตอบแบบสอบถามชุดเดิมอีกครั้ง แล้วนำมาสรุปเปรียบเทียบกับคำตอบแบบสอบถามครั้งแรก พบว่านักเรียนมีความรัก สามัคคีในหมู่คณะ มีความรับผิดชอบ มาเรียนเป็นประจำ ตั้งใจเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมาย มีผลการเรียนดีขึ้น ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา การตอบแบบสอบถามจากนักเรียนและจากการใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียนรวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครองคุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชาปรากฏว่านักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี มีความเอาใจใส่ต่อการเรียนรับผิดชอบ และสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียน มีความตั้งใจเรียนมีความรับผิดชอบต่อนักเรียนที่ไม่ขาดเรียนหรือมาสายทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลารู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความ เต็มใจ ยังส่งผลทำให้ผลการเรียนมีวินัยความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน โดยสรุปจากผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ตาราง 2 แสดงความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจการเรียน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 (ครั้งที่ 2)

ข้อ	รายการ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำ ขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	9.30	37.21	53.49
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	13.95	46.51	39.54
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	4.65	30.23	65.12
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	0.00	4.65	95.35
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	0.00	11.63	88.37
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	90.69	9.31	0.00
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	93.03	6.97	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	90.70	9.30	0.00
9	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	79.06	20.94	0.00

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและความรับผิดชอบในห้องเรียน (ครั้งที่ 2)
สรุปได้ดังนี้

นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.51

นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.12

นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 95.35

นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน นักเรียนที่ทำเป็นประจำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.37

นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ นักเรียนที่ทำบางครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.69

นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนที่ทำเป็นประจำและทำเป็นบางครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.02

นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน นักเรียนที่ทำบางครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.70

นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ นักเรียนที่ทำบางครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.06

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 ความมุ่งหมาย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และการเรียนดีขั้นของนักเรียนชั้น

5.2 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี จำนวน 13 คน

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ การสังเกต และการสัมภาษณ์การพูดคุยการใช้คำมั่นสัญญาและทฤษฎีเสริมแรง

5.4 วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.6 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสังเกตข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชาซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น ในการทำวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่านักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี มีความเอาใจใส่ต่อการเรียนรับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น โดยสังเกตจากบรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสายทำงานที่ได้รับมอบหมาย และส่งงานตรงกำหนดเวลารู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจโดยดูจากการสังเกตการสัมภาษณ์ผลการเรียนและสรุปผลการเปรียบเทียบจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความมีวินัยความรับผิดชอบและความสนใจการเรียนของนักเรียน ดังนี้

ตาราง 3 แสดงความมีวินัย รับผิดชอบต่อและสนใจการเรียน ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 (ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2)

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมักนำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง	76.74	13.96	9.30	9.30	37.21	53.49
2	นักเรียนพูดคุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	69.77	25.58	4.65	13.95	46.51	39.54
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	72.09	18.60	9.31	4.65	30.23	65.12
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน	58.14	25.58	16.28	0.00	4.65	95.35
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	74.42	16.28	9.30	0.00	11.63	88.37

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้	41.86	44.19	13.95	90.69	9.31	0.00
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	46.51	46.51	6.98	93.03	6.97	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	44.19	51.16	4.65	90.70	9.30	0.00
9	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	41.89	46.57	11.54	79.06	20.94	0.00

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 กลุ่ม 4 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยเทคนิคชลบุรี มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียนและมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบ แบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้น อย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียน ไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครู สอนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียน ตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นผู้มีวินัยและความ รับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

5.7 ข้อเสนอแนะ

5.7.1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง

5.7.2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่างๆ ของนักเรียนทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

บรรณานุกรม

- โยธิน คັນสนยุท และคณะ, จิตวิทยา, กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 381 หน้า 2533. จีราภา เต็งไตรรัตน์ และคณะ, จิตวิทยาทั่วไป, พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพมหานครมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 364 หน้า. 2533.
- ฉันทนา ภาคบงกช และคณะ, การสำรวจคุณลักษณะทางวินัยที่พึงประสงค์ในสังคมไทย, กรุงเทพมหานคร :สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2539
- จุมพล หนีมพานิช และคณะ, จิตวิทยาทั่วไป, กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2542
- ภัทรภร แก้วเกษการณ ,การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัย และความรับผิดชอบ ของนักเรียน ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี การศึกษา 2564 ในรายวิชาเครื่องมือวัดไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคท่าหลวง ไซเมนต์ไทยอนุสรณ์ ,32 หน้า.2564